

Tom Poes ontmoet een oude bekende

Olav Petri

Deze titel van een Tom Poesboek uit mijn vroege jeugd kwam bovendrijven toen ik op een beurs deze enveloppe tegenkwam in zo'n heerlijke doos met eindeloos poststukken, snuffelen en wat vinden.

Er zit een aantrekkelijke Saddam Hoessein postzegel op de enveloppe uit Irak, verzonden naar een tennistijdschrift in Australië op 28 juli 1998. Er staat een doorgangsstempel van 1 augustus 1998 op de achterzijde. Twee Irakese plaatsnamen komen erop voor. Falluja (kastjesstempel FALOSHA) als plaats van verzending en Ramadi. Beide steden liggen aan de rivier de Eufraat. Eufraat en de Tigris..., namen van rivieren die in de Oudheid al steden in hun gebied kenden, namen die visioenen oproepen van oude beschavingen.

Kijk je op de landkaart, dan vraag je je af waarom de brief niet via Bagdad verzonden is. Wel, in Hammadiyah bij Ramadi is ook een luchthaven.

Hammadiyah had een grote militaire basis in de tijd dat de Britten in Irak in naam van de Volkenbond een koloniaal geregeerd koninkrijk opzetten. De Britten hadden tijdens de eerste Wereldoorlogen via "Lawrence of Arabia" aan de Arabische leiders van alles beloofd in ruil voor steun tegen de Turken, maar de vorstelijke familie moest het doen met troostprijzen, regeren onder toezicht. De stad Hammadiyah is bekend uit de koloniale tijd toen in 1941 de Britten daar te maken kregen met een opstand van Irakezen, al dan niet opgestoot door de Duitsers. Churchill had er slapeloze nachten van, lees zijn memoires maar eens.

Enfin, het meest aantrekkelijke van de enveloppe is de postzegel met breed lachende Saddam Hoessein die de Eerste Golfoorlog van 1991 had overleefd ondanks een verpletterende nederlaag. Hij had een referendum laten houden waarbij bleek dat 99% van de bevolking hem steunde en dat wilde hij graag zijn militaire opposanten insmeren. De zegel toont hartjes, bloemetjes, helemaal in de stijl van Moederdag en dat soort gelegenheden. Voor de Amerikanen en Britten staat er ook nog WE SAY YES, SADDAM als tekst bij. Duidelijker kan het niet.

Vader Bush had de politieke gevolgen van een overwinning niet goed in de peiling. Zoon Bush dacht het werk van zijn vader op simpele wijze af te maken, met desastreuze gevolgen voor alle betrokkenen.

Kijkend naar de transcriptie van plaatsnamen van het Arabisch naar het Engels of Nederlands realiseer ik me wat een gezoek er nog wacht als ik verder ga met Irak...